

PSI-BLADET

Organ for NORSK FORENING FOR PSYKISK STUDIUM OG INFORMASJON.

NORSK FORENING FOR PSYKISK STUDIUM OG INFORMASJON

NORWEGIAN SOCIETY FOR PSYCHIC STUDY AND INFORMATION

P.S.I., Postbox 5364 Majorstua, Oslo 3. Postgren: 2108860

Redaktør: I.M. Stang

Redaktørassistent: S.Lanser

INNHold

Redaktørens spalte	side 3
Jordstråling	4
Astrologiske symboler	6
Urter	9
Innsendte visdomsord	10
Fra den esoteriske skole	15

REDAKTØRENS SPALTE.

Kjære lesere!

I det siste PSI-bladet fikk jeg ikke plass til redaktørens spalte, så jeg kommer nå med forsinket opplysninger om hvor jeg har hentet stoff. Stoffet fra "Den esoteriske skole" er utarbeidet av Rudolf Steiner. Esoterisk kalles en lære som er beregnet på få innvidde. I dag gjelder ikke dette etter min mening.

Stoffet om symboler er tatt fra boken "Symboler" av pseudonymet K.Sporeland, Kamban forlag.

Boken kom ut under siste verdenskrig, og ble trykt på elendig papir.

Stoff om urter er tatt fra en liten bok som kom ut i 1913. Forfatter ukjent.

Hvis noen ønsker mer variert stoff, vil jeg gjenta det jeg skrev i PSI-bladet nr.1 1984:

"Vi vil sette av plass til medlemmenes tanker, synspunkter og kommentarer innenfor rammen av foreningens interesseområde."

Ragnhild Hansen har oppfordret medlemmene til å komme med merkelige historier.

Altså: Har du stoff som du vil dele med oss andre, send til redaktørens adresse:

I.M.Stang

Hegdehaugsv. 14 b

0167 Oslo 1

STÅR SENGEN PÅ ET FARLIG STED KAN JORDSTRÅLINGEN VÆRE ÅRSAK TIL SYKDOMMER

Av lege Finn Skøtt

Den tyske baron von Pohl foretok i 1929 noen interessante forsøk i Bayern med henblikk på å belyse sammenhengen mellom kreft og miljø. Han mente at kreftpasienter alltid bodde i såkalte geopatologiske soner hvor det var en sterk jordbunnsstråling. Disse soner, som ofte synes betinget av underjordiske vannårer, var baron von Pohl i stand til å lokalisere ved hjelp av såkalt ønskevist.

Ønskevistens historie går helt tilbake til de gamle grekere og romere, og den består i sin hyppigst anvendte form av en togrenet tre- eller metallstang, som vannsøkeren (på engelsk «dowser», på tysk «Rutengänger») holder foran seg. Når vannsøkeren befinner seg over en vannåre, bøyes ønskevisten ned mot jorden, formentlig betinget av svake elektromagnetiske felters påvirkning av søkerens nervesystem, slik at ubevisste muskelkontrasjoner finner sted. Mennesket menes å være følsomt for svake elektromagnetiske svingninger helt ned til $10 \div 12$ gauss, mens de beste fysiske apparater kun kan registrere ned til $10 \div 6$ gauss (det halve).

For von Pohl var byen Vilsbiburg i Syd-Bayern (3.300 innbyggere) fullstendig ukjent. Under kontroll og ved hjelp av sin ønskevist kartla han samtlige soner i byen hvor strålestyrken fra undergrunnen var større enn det han kalte styrke 9, og embetslegen på stedet inntegnet på et annet kart over byen de hus hvor de 54 personer som var døde av kreft i byen siden 1918 hadde bodd (arkivet gikk kun til 1918).

Da man under offisiell kontroll sammenlignet de to kartene, oppdaget man den forbløffende kjennsgjerning at samtlige 54 kreftpasienter hadde bodd innenfor de av von Pohl avmerkede og forøvrig svært smale soner. I de hus hvor en sone gikk igjennom halvdelen av huset, viste det seg alltid at den døde seng hadde vært plassert innenfor sonen, og von Pohl kunne også fortelle i hvilken del av leiligheten den stedlige tårnvektens hustru hadde sovet selv om hennes seng befant seg 22 m over gatehøyde. Hun var nylig blitt operert for kreft.

Von Pohl gjentok for kontrollens skyld sitt forsøk i mai 1930 i den bayerske by Grafenau med 2.000 innbyggere. Her var kun 16 døde av kreft siden 1914.

Resultatet ble det samme som i Vilsbiburg. Samtlige kreftpasienter hadde bodd innenfor de av von Pohl avmerkede soner.

Helt overbevisende ble von Pohls forsøk da det i august 1930 viste seg ved en ny undersøkelse i Vilsbiburg av embetslegen at de 12 pasientene som døde etter von Pohls undersøkelse i januar 1929 hadde bodd innenfor de geopatologiske soner han hadde påvist.

Embetslege Hager fant senere i Stettin hvor det var 5.348 kreftdøde fra 1910-1931, ved hjelp av profesjonell vannsøker, at samtlige pasienters bolig var utsatt for sterk jordstråling, og særlig interessant var forholdene på byens 3 pleiehjem hvor det var henholdsvis sterk, svak og ingen stråling. Det tilsvarende antall kreftdøde på disse 3 pleiehjem var 28, 2 og 0.

Von Pohl konkluderte i sin bok fra 1932: ***Den som sørger for at hans seng og daglige arbeidsplass (ved stillesittende arbeid) ikke er utsatt for sterk jordstråling, kan aldri få kreft.*** Denne uttalelse ble i 1934 til fulle bekreftet av den tyske lege Rambeau som hadde undersøkt en rekke tyske landsbyer. Rambeau anvendte ikke ønskekvist, men et såkalt geoskop.

Vannsøkere har lokalisert et nett som strekker seg på kryss og tvers over hele jordens overflate (såkalte «Reis-Streiften»). Disse bånd som ofte har en innbyrdes avstand på ca. 2 m og som i seg selv kan være fra noen få cm til 2 m brede, synes betinget dels av underjordiske vannårer, dels av forskjellige sprekker i undergrunden. Hvor disse bånd krysser hverandre oppstår det en særlig høy stråling.

Jordbestråling kan i følge von Pohl også frembringe tallrike andre sykdommer enn kreft (for kreft krever en spesielt høy stråleintensitet), og man møter ofte søvnvanskeligheter som omgående forsvinner når

sengen stilles på et strålefritt sted liksom kreftpasienters velbefinnende får en påfallende bedring når deres seng flyttes utenfor strålesonen.

Etter von Pohl har tallrike andre forskere bidratt med undersøkelser innenfor dette nye felt, den såkalte geobiologi, og av disse nevnes tyskeren Stängle som i 1972 gjennomførte en undersøkelse av nettopp de soner som von Pohl med sin ønskekvist hadde lokalisert Vilsbiburg mange år tidligere. Stängle anvendte imidlertid en Geigerteller og kunne vise at strålingen i de sonene som von Pohl hadde funnet hadde opp til 5 ganger så stor intensitet som omgivelsene.

Astrologiske symboler.

Den klassiske astrologi.

La oss se hva den urariske lære forteller om astrologien. Men først noen ord om våre nutidens stjerneprester. De har stjernehimmelen over seg — mens deres åndelige syn ikke er åpnet. Det atmosfæriske stoff av jordisk utspring, fordunkler deres blikk, innskrenker det til de fysiske systemers område. De opptegner planetenes og kometenes bevegelser og utseende — deres periodiske pilegrimsvandring og ankomst, og forutsier derfor følgende begivenheter som meteorfall — osv. Er de spåmenn? Nei, de er lærde astronomer.

Men hvorfor skal disse okkultister og astrologer, like lærde som disse astronomer — mistros og latterliggjøres når de på samme matematiske grunnlag forutsier tilbakekomsten av en eller annen syklisk begivenhet? Deres forfedre og forgjengere har i sine tidsopptegetninger innregistrert slike hendelsers fornyete tilbakekomst på bestemte tider gjennom hundretusener av år. Forutsigelsen av slike begivenheter er like lite framsyn eller profeti som en astronoms forutsigelser av en komets tilbakekomst eller måneformørkelser. Det er helt enkelt kunnskap og nøyaktig beregning som gjør det mulig for de okkult vise å forutsi f. eks. at England står foran en katastrofe, at Frankrike og Europa i det hele tatt trues av en oversvømmelse av et folk og seinere av en naturrevolusjon (dette er skrevet i 1888). På alt dette skal den nærmeste framtid til fulle gi oss bekreftelse.

Være seg at Zodiaken er av arisk eller atlantisk opprinnelse — så er den iallfall av ufattelig høy alder. Simplicius — (i 6. århundre e. Kr.) sier seg å ha hørt at egypterne anvendte astronomiske observasjoner

630 000 år gamle. Denne opplysning gav Gerald Massey en forskrekkelse og han uttaler at selv om disse år skal forstås som måneder — så blir det allikevel over 2 presisjons-syklus (stjerneår) eller ca. 52 000 år. Marbianus Capella og Diogenes Laertius bekrefter at egypterne hadde studert astronomi i 48 000 år før Alexander den store.

Jamblikus sier: «Assyrerne har bevart opptegnelser om stjernehimmels bevegelse gjennom 27 myriader år (eller 270 000 år).

Hvorom allting er — astrologien synes å være kjent og studert overalt i verden, og dens opprinnelse taper seg i fortidens mørke. Azteker og mayaer, hinsides Atlanteren kjente den — egypter — kaldeer — hinduer — kinesere — alle har betraktet den som en guddommelig viten og astronomien som dens barn.

I en kortfattet bok som denne er det ikke mulig å gi en uttømmende forklaring om selv den ytre astrologis vesen. At det finnes en usynlig forbindelse mellom verdensrommet og dets synlige beboere — er det imidlertid ikke et dannet menneske som vil fornekte i dag. Vi kjenner alle til månens usynlige forbindelse med jorden, som gir seg uttrykk i flo og fjære. Solens fysiske og andre innflytelser — til og med på det økonomiske område som regelmessige konjunktursvingninger. Selv naturfolkene kjenner f. eks. til månens innflytelse på kvinnens fysiologi, og deres religiøse ritus er ofte nøye forbundet med månens faser. Også på det psykiske og mentale område har himmellegemene sine inngående betydninger så vel som på de åndelige.

Dette — alt dette — konstituerer de tilgrunnliggende

årsaker for alle så vel fysiske som mentale forandringer som regelmessig kommer igjen i verdenssjelen og danner basis for vår verdens historie og utvikling. Hvor liten blir da ikke vår nuværende astronomis kunnskap om de ytre verdenslegemers gang og natur i forhold til den dype viten om deres indre natur og innflytelser på alle områder som den sanne store astrologi gjør krav på å sitte inne med?

Mennesket av i dag har ikke det ringeste begrep om sitt eget mikrokosmos enn si om dettes store modell — makrokosmos — universets, livets begynnelse, legemets og sjelelivets oppbygning, heller ikke om de kræfter som ledet av ukjente intelligenser står bak og styrer det hele fra atomets vibrasjoner til de milliarder solers lov-messige bevegelser. Når så en i dag latterliggjort viten-skap, som fra begynnelsen må ha vært inspirert av høyere vesener og seinere er blitt utdypet gjennom sannsynligvis millioner av års observasjoner og opp-tegninger, forsøker å bibringe vår begrensede forstand et begrep om disse krefters virksomhet i mennesket og universet, så blir det avvist som dårskap og overtro. Filosofen har i dette tilfelle rett når han sier «at vi setter folk i galehus for å være sikker på at vi selv er riktig vel bevart.»

Zodiaken er selvfølgelig ikke de stjernebilder som grupperer seg om ekliptikken. De er bare symboler.

Vårt solsystem og jorden har sin egen Zodiak og vi mennesker har vår egen personlige Zodiak.

Dette framstilles i plansje IV der den store sekskant betegner makrokosmos innen Zodiaken. Den lille — mikrokosmos, de seks prinsipper eller vesensider, be-

tegnes med sekskantens spisser og det store korrespon-derer med det små. Vi er i sannhet skapt i Guds bilde. Plansjens farge-symbolikk kan gi — den som søker — viten om de spesielle krefters egenart i universet og oss selv og deres korrespondanse. Få er de som i navnet kaller seg astrologer som har kjennskap til dette sym-bols betydning og rekkevidde.

Forts.neste nr.

3. *Aspidium filix mas.* Ormegræs.

Norge: Denne art er kjendt under høist forskjellige navne, hvorav enkelte maaske ogsaa bruges om andre arter: Blom, bloom, brom, burk, burkne, burtn, buslok, giske, gjeske, grafs, grofte, kjelg, lok, lokar, moldfoor, ormegræs, talgegræs, telg, telgblom. **Isl.:** burkni, tougras. **Danm.:** brægne, hanbrægne. **Sv.:** ormbunke, ormkagge, träjon.

Sporehushopene kreds-runde eller nyreformede; sitter paa undersiden av bladene. Meget almindelig like til Nordkap og Østfinmarken. Søndentjelds gaar den til over bjerkegrænsen. Findes ogsaa paa Island.

Rotstokken og den nederste del av bladskaffene optages i tørt veir, kun i sept.—oktbr., uten vaskning. Maa ikke skjæres eller skrapes. Tørkes i lunken ovn under stadig tilsyn. Opbevares omhyggelig (se side 9 og 10). Kun unge, friske rotstokker er anvendelige. Maa opbevares kun 1 aar. Bladene indsamles i tørt veir og faar hurtig soltørk. Opbevares som hestehov

Vare fasteste overbevisninger er som regel de mest betænkelige, de betegner naar begrepsmæssig og mere vand. hvidt er en ussel ting, dersom det ikke kendes an en ubetvingelig trang til at stræbe sine grænser. Bare i den grad vi ønsker at leve mere, lever vi virkelig. I visse grader fortsætte livet imidlertid den samme velkendte hvidsønt er tegn på svækkelse og synkende vitalitet. F. Ortega y Gasset.

Gennem bejærligheden blir jeg modig

Gennem morsomheden gammeld

Gennem skrekken for at være forgrænsningsfigur

Kan jeg bli en leder blandt modne mennesker.

?

Innsendt av
Sophie Poulssen

Virkneligheten i seg selv er ingenting. Allt avhenger av oss.
 Vi lager selv vår virknelighet. Den er i det indre liv. Den er vår
 og kan skape et verdensbilde - bilde som vår egen personlighet.
 Livet gir oss rammetavle - men det står til oss å handle på det,
 gjøre mest mulig ut av det.

Pirendelle

Jeg vad er et liv? Det er stort? - et bauta smarte i
 sitt bryst, men spida glæde. - et se all tilvarens slände,
 men modigt overta det man er stald.

Stav Ruin

... filosofen søker sandens ved ergrinnens grense.
 Friedell Samtiden 1953

Bad.

Mange lidelser helbredes kun ved bad, ikke ved medicin. Allerede de gamle romere kjendte saaledes den helbredende virkning av briskelaagbad (*juniperus*) og lyngbad (*erica*). Ved siden av disse urter gives der en mængde andre planter, som virker gavnlig til bad.

1. **Mot al rheumatisk gigt og ischias** bruker man ormegræs (*aspidium*), høimo, brændenesle, brisk (*juniperus*) og solblom (*arnica*). Alle disse blir kokt 3 timer. Badet varer $\frac{1}{2}$ time. Ubetinget nødvendig er den kolde dusch tilslut. Alt eiter ondets haardnakket-het fordres 7—30 saadanne bad, dog flere end 3 bad i uken er ikke tilraadelig. Svake personer bør efter 1 eller 2 saadanne bad stedse ta et furunaalsbad.
2. **Imot alderdoms- og anden svækkelse** er furunaalsbad godt. Grønt furubar (ljeldfuru er bedst). Tilberedning og dusch som ved nr. 1.
3. **Imot utslet og flekker** av alle slag kan man bruke bad av lyng (*erica*) eller av storkeneb (*geranium*) eller av malurt og burot (*artemisia*).
4. **Imot lidelser i underlivet, betændelser, hid-sigheter, flod** bruker man bad av marikaape (*alchemilla*).
5. **Imot vattersot** virker især bad av kattelab (*gnaphalium*).
6. **Fot- og lægkrampe** helbredes ved bad av orme-græs (*aspidium*).

Almindelige regler.

Bad 1, 2, 3, 6 fordrer flere timers kokning av de respektive urter. Selve badene er varme, med kold dusch eller overgydning med koldt vand tilslut.

Almindelige regler for indsamling og opbevaring av lægende urter.

1. **Røtter og rotstøkker** indsamles i tørt veir, helst ved middagstid, en del om våaren før spiringen, andre om høsten efter bladfældingen. Samme dag de er indsamlet, renses de for jord (helst med børste, enkelte røtter faar hurtig vask), hvorefter hver sort for sig trækkes paa traad og hænges op i skyggen til hurtig lufttørking. Grovere røtter kløves paa langs, før de hænges op. En del røtter tørkes — under stadig tilsyn — enten i stekeovn, hvor varmen efterhaanden bringes op til 50° C., eller i bakoovn, efterat brødet er tat ut. Bakoovnen maa dog ikke ha højere temperatur end 45°—50° C. Brunede eller brændte røtter duger ikke.
2. **Bark og trægrener** indsamles i tørt veir om våaren, efter at sevjen er gaat i stammen. Trægrener skal skjæres i ca. 2 cm. tykke skiver; bark deles i ca. 30 cm. lange stykker. Samme dag de er indsamlet, lægges hver sort for sig paa rent papir (ikke avis-papir), og faar hurtig lufttørking i skyggen. Vend dem ofte.
3. **Blade og urter** indsamles i tørt veir, helst ved middagstid — enkelte sorter, naar blomsten staar i knop, andre ved blomstringens begyndelse. Samme dag de er indsamlet, renses de og lægges

— hver sort for sig — i tynde lag paa rent papir (ikke avis-papir). Derpaa faar de hurtig, men grundig lufttørking ute i skyggen. Jo hurtigere tørkingen foregaar, des bedre; vend dem derfor ofte. Muggen eller slet behandlet vare duger ikke.

4. **Blomster og blomsterdele** indsamles i tørt veir, helst ved middagstid, ved blomstringens begyndelse. Samme dag de er indsamlet, renses de og lægges — hver sort for sig — i tynde lag paa rent papir; derpaa faar de grundig lufttørking ute i skyggen. Jo hurtigere tørkingen foregaar, des bedre; vend dem derfor ofte. Muggen eller slet behandlet vare er ubrukelig.

5. **Frø, frugt og sporer** indsamles i tørt veir som fuldmodne. Frugt og frø faar hurtig lufttørring i skyggen. Enkelte sorter kan tørkes, enten i stekeovn eller i bakoovn, slik som omtalt i punkt 1. Sporer faar hurtig soltørk paa et trækfrit sted.

Anmerking. Giftige urter maa ikke komme i berøring med andre urter. De maa behandles med forsigtighet.

Opbevaring.

Naar urtene er fuldstændig tørre, lægges hver sort for sig i rene, tætsluttende og ugjennemsigtige kjøreler, f. eks. næverskrukker som er fri for fugtighet. Brukte, vel utkokte hermetikkbokser er ogsaa bra. I mangel av lok bindes rent papir over (ikke avispapir).

Te-regler.

Al te virker bedst, naar man tar en spiseskefuld hver time. Denne regel bør spesielt iagttages naar patienten er sengeliggende. Teen skal tages varm.

Hvor ikke uttrykkelig andet er anført, skal urtene kokes med svak varme. Fjeldurtene fordrer længer kok end markurter. Te av røtter fordrer 1—2 timers koking. Man bør ikke tilsætte sukker.

Hvor meget te og hvor meget vand ?

Ingen grænse kan her sættes. Jo mindre vand, desto sterkere te. Kun for avkok av giftige urter har man bestemte opskrifter.

Barn faar svakere te end voksne.

(Man avholder sig fra kjøt og kaffe saalænge urtekuren varer.)

FRA DEN ESOTERISKE SKOLE.

Fortsettelse fra forrige nummer.

Har man nu i en måneds tid drevet denne øvelsen, da bør man stille et annet og nytt krav til sig selv. Man skal prøve å tenke ut en handling, som man sikkert vet at man hittil ikke vilde ha utført ut fra livets vanlige forløp. Og denne handlingen må man nu gjøre til sin daglige plikt; derfor er det bra å velge en handling, som man vet man kan utføre hver dag gjennom et lengre tidsrum. Også her er det best å begynne med en ubetydelig ting, som man så å si må tvinge sig til å gjøre, f. eks. å vanne en blomst på en bestemt tid eller lignende.

Om en tid kan man finne på en ny handling foruten den første, senere en tredje og slik videre eftersom det passer - uten at man derfor forsømmer sine øvrige, daglige plikter.

Denne øvelsen bør være minst en måned, men man må også da utføre den første øvelsen, selv om denne nu ikke er en så altoverveiende plikt som under den første måneden. Men den må ikke forømmes, ellers vil man snart merke, at man mister fruktene av første måneds anstrengelser, og de ukontrollerte tankers slendrian begynner igjen. I det hele må man stadig være på vakt for at de resultater, man etterhvert vinner, ikke tapes igjen.

Har man en tid lang utført denne øvelsen: å gjøre en handling ut fra eget, fritt initiativ - da vil man ved subtil iakttagelse spore en følelse av indre aktivitet i sjelen. Denne følelsen skal man da forsøke å gyde inn i kroppen, slik at man lar den strømme fra hodet ned til hjertet.

I tredje måned er det en ny øvelse, som må settes i sjælelivets centrum. Den består i at man utvikler en viss likevekt overfor livets vekslende bølgeslag mellem lyst og kval, fryd og smerte. Stemningen: "Himmelhoch jauchsend, zum Tode betrübt" = "Mot himlen av jubel, til døden av sorg" (citert fra Goethes Egmont, Klärchens Lied) må erstattes av en behersket sinnssro. (Man må erindre at i all glede er vemod, i all smerte er håp.) Man må gi akt på sig selv at ingen glede løper helt av med en, og ingen smerte knuger en til jorden. Intet av det man opplever må hensette en i en ukontrollert vrede eller ergrelse, og intet man venter på, må fylle en med frykt og angst, ingen situasjon må bringe en ut av fatning o. s. v.

Likevel behøver man ikke å være redd for at denne øvelsen skal gjøre en tørr og sjælefattig. Tvertom vil man etterhvert merke, at istedenfor de egenskaper, man overvinner, trer andre og mere lutrede frem. Og særlig vil man en dag ved selviakttagelse kunne spore en indre ro. Denne ro-følelse skal man nu (likesom ved de før nevnte) innfange og prøve å gyde inn i sitt legeme, slik at man fra hjertet lar den stråle ut i hender og føtter og tilslutt til hodet.

Dette kan selvsagt ikke foretas etter hver enkelt øvelse, for her har man i grunn ikke å gjøre med enkelte øvelser, men med en stadig aktpågivenhet overfor sitt indre sjæleliv. Men man må iallfall en gang daglig forsøke å fremkalle denne indre sjelero, og derpå øve sig i å la den strømme ut fra hjertet.

Med første og annen måneds øvelser skal man i den tredje måned forholde sig som det er sagt

om den første måneden i den andre.

I fjerde måned bør man som ny øvelse ta opp den såkalte p o s i t i v i t e t. Det består i, at man i alle de erfaringer, alle de vesner og ting, som møter en i livet, stadig fester sig ved det gode, det skjønne, det utmerkete, som kan finnes overalt. Denne sjeelegenskap karakteriseres best ved en gammel, persisk legende om Christus Jesus.

Engang gikk Herren med sine disipler på en vei, og da de ved veikanten så en død hund, som allerede var gått i forråtnelse, vendte alle disiplene sig i avsky bort fra det heslige syn. Kun Christus Jesus blev stående tankfull og betraktet dyret. "Hvilke prektige tenner har dette dyr!" sa Han. Der hvor de andre bare hadde sett det stygge og frastøtende, der så Han det vakre.

Slik må den esoteriske disippel prøve å se det positive i enhver hendelse, i ethvert vesen. Da vil han snart merke, at under heslighetens dekke finnes alltid noe vakkert, bak forbryterens maske lever noe godt, og bak den vanvittiges ytre skjuler hans guddommelige sjel sig.

Denne øvelsen henger sammen med det man kaller tilbakeholdt kritikk. Selvsagt må dette ikke opfattes som om det er meningen, at man skal kalle det svarte hvitt og det hvite svart. Men det er mange måter å bedømme tingene på. Noen tar sitt utgangspunkt bare i sin egen personlighet og dømmer eftersom mennesker og ting vekker deres personlige sympati eller antipati. Men det gis også det standpunkt, at man med hjertevarme prøver å leve sig inn i et fremmed

vesen eller en fremmed åpenbaring, og at man alltid og overalt spør sig selv: Hvorledes kom denne andre til å være slik og slik eller til å gjøre dette eller hint? Et slikt standpunkt fører av sig selv til, at man mere forsøker å hjelpe den eller det ufullkomne enn at man bare dadler og kritiserer.

Den innvending gjelder ikke her, at mange mennesker har slike livsforhold, at de stadig tvinges til å dadle og kritisere. Da er altså disse livsforholdene slik, at vedkommende i d e t t e liv ikke kan gjennomgå en riktig okkult skolering. For det finnes virkelig mange livsforhold, som i høy grad gjør en ordentlig okkult utvikling vanskelig, ja, endog umulig. Hvis det er slik, da bør vedkommende menneske ikke være utålmodig og forlange slike okkulte fremskritt, som bare kan oppnås under visse betingelser; han bør heller gjøre det beste ut av de forhold, han engang er satt i.

Har man nu gjennom en hel måned bevisst innstillet sig på det positive i alle livets erfaringer, da vil man efterhvert merke, at en bestemt følelse har listet sig inn i ens indre.

Det kjennes som om huden blir gjennemtrenge-
lig til alle sider, så sjelen kan åpne sig for alle slags lønlige og subtile ting i ens omkrets, ting som før helt har undgått oppmerksomheten.

Hensikten med denne øvelsen er i grunnen å bekjempe den uoppmerksomhet, som nesten alle moderne mennesker har overfor slike subtile ting.

Har man engang opplevet fornemmelsen av at skrankene mellom sjelen og den skjulte omverden er falt - den utbreder sig som en salighet i ens indre - da skal man prøve å lede denne fø-

lelsen til hjertet, derfra til øynene, og så fra øynene ut i rummet, som omgir en.

Man merker da et intimt forhold til rummet omkring sig, som var det en del av en selv. Man vokser likesom ut over sig selv og lærer å betrakte et stykke av omgivelsene som noe der tilhører ens eget selv.

Det trenges temmelig meget koncentration for å gjennomføre denne øvelsen riktig, og særlig må man være klar over, at alt stormende og lidenskapelig, alt brusende og affektbetonet virker ødeleggende på denne stemningen.

Med gjentagelsen av de første måneders øvelser forholder det sig også her således som det er sagt om de tidligere måneder.

forts.neste nr.

